

er bedrøveligere end dette. Jeg gaar videre end det ærede Medlem fra Ribe (Bull) og ſiger, at det er værre end det, der ſkete i 1866. I 1866 beholdt vi dog vort Folketing, vor Bevillingsret, i alt Fald Troen derpaa. Vi troede i 1866, at vi havde et Folketing, der raadede, og en Bevillingsret, der gjaldt. Det levede vi paa i en lang Række af Aar, og vi have indtil i Dag altid bevaret den Tro, der maatte var en Illuſion, at det ſkulde lykkes at opretholde Folketingets Anſeelse, men det, vi bevarede i 1866, det give vi Slip paa i Dag. Derfor ſiger jeg, at det er en daarlig, triſt og bedrøvelig Dag. Der er den ſtørreſte og ſtærkeſte Modſætning, man kan tænke ſig, til det Foraar, der ellers bryder ud over Landet. Det gør mig ondt, at medens der ellers ſtaar Sol over Landet, tror jeg, at de Herrer i Stedet for at ſtabe Fred og Fremtid lægger endnu flammere Taager over Landet end den, vi have ſamlet om i en lang Narrække. Jeg kan ſlutte mig fuldt ud til Mindretallets Indſtilling og i alt væſentligt til den Begrundelse, der er givet deraf.

W. Dinesen: Det Forſlag, ſom foreligger her, er jo Forſlag til Finansloof, men uadſkillelig forbundet dermed er Forſlag til Lov om Tillæg til Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning. Jeg ſkal derfor, ligelom andre ærede Talere, i min Omtale af det Forſlag, der er under Behandling, ganſke kort tage Henſyn til det Lovforſlag, ſom jeg her omtaler. Begge diſſe Lovforſlag ere efter min Opfattelse ikke gode Lovforſlag. Finanslooforſlaget er efter min Opfattelse ikke noget godt økonomiſk Forſlag, og Hærløvsforſlaget er efter min Opfattelse ikke noget godt militært Forſlag. Statens Budget er efter min Mening alſor ſtort, det ſvarer ikke til Landets Evne. Hvis man vil gaa 20 Aar tilbage, ſom der ogſaa er blevet talt om i Dag, vil man finde, at Statens Budget er paa ca. 22 Mill. Rigsdaler, og nu vil man finde det paa noget over 50 Mill. Kr., men da en Guld-Krone nu er ligesaa meget værd ſom en Sølv-Rigsdaler, vil man ſe, at Statens Budget i Virkeligheden er langt mere end fordoblet, og det tror jeg ikke ſvarer til Landets Evne. Der er ogſaa Poſter paa Finansloven, ſom jeg ikke synes om. Jeg ſkal der ſtrafsnævne et Par Poſter, ſom den ærede Krigsminister lod for Reſten til, at mene, at de Poſter, ſom vare opførte, eller de Tal, ſom de vare opførte med, ikke behøvede at reſpekteres, men efter de Udtalelſer, der ſenere ere ſaldne,

har jeg faaet en anden Opfattelse deraf, og naar den ærede Krigsminister talte om „den tidligere Opposition“, og formodentlig der-ved hentydede til de Folt af Benſtre, ſom i Dag ville ſtemme Ja for Flertallets Forſlag — det var formodentlig dem, han mente — ſaa antager jeg, efter den ærede Krigsministers Udtalelſer og de Udtalelſer, der ere ſaldne derom, at Krigsministeren har mere Grund til at betragte de Folt, ſom ſtemme Ja for Flertallets Forſlag, ſom i alt Fald værende i Opposition til ham. Et andet Punkt, ſom jeg er imod, er alt, hvad der angaar Kjøbenhavns Befæſtning. Jeg ſkal dog der bemærke, og navnlig med Henſyn til tidligere Udtalelſer af mig, ſom ere ſaldne for en Del Aar ſiden, at der ſelvfølgelig er Forſkel paa, naar der ligger en Del opſparede Penge i Landets Kaſſe, ſaa at tale om, hvad diſſe Penge ſkulle bruges til, og ſaa at tale om, hvad der ſkal gøres, naar Pengene ere blevne anvendte, og der ikke findes noget ſom helſt i Kaſſen. Det maa man tage Henſyn til, ellers gaar man uden for Virkeligheden. Efter min Mening ere diſſe Penge anvendte til et meget daarligt Foretagende: Fæſtningsanlægget. Jeg tror, at ſelv om den ærede Krigsminister og de ſagtundige nok ſaa meget ville fortælle os, at den Fæſtning, de nu have lavet os om Kjøbenhavn, er fuldstændig, vil den ſunde Sans ſige enhver, ſom vil ſe paa det, at det er kun et Brudſtykke af en Fæſtning, kun en ganſke ufuldstændig Fæſtning. Hvad der er anvendt dertil, er jeg alſaa imod, og naar jeg ſiger det, er det klart, at den Hærløf, ſom nu foreligger, er jeg ogſaa imod; den vil efter min Opfattelse i meget betydelig Grad forringe Hærens Kampdygtighed, og den Udvikſel, ſom adſtillige Waaben have faaet, ſtaar efter min Mening paa ingen Maade i Forhold til Udſtrækningen og Betydningen af en Fæſtning om Kjøbenhavn, uden for ſaa vidt ſom Fæſtningen ogſaa efter min Opfattelse er Humberg. Alſaa, jeg er ogſaa imod Hærløvsforſlaget, og navnlig da fordi det, ſom ſagt, vil reducere Hærens Kampdygtighed, men naar jeg ikke deſto mindre vil ſtemme for begge diſſe Forſlag, er det, fordi jeg mener, at vi ikke kunne vedblive at ſtaa i det politiſke Uføre, vi leve i, uden at Landet tager ubodelig Skade, og jeg tror, at vi ad den Vej, der her er antydet, muligvis kunne komme ud af de Forhold, og jeg ſer i alt Fald ikke nogen anden Maade at komme ud af dem paa. Det forekommer mig, at de Folt, ſom ikke ville gaa den Vej, burde paaviſe, hvilken Vej de da ville gaa, og hvilke Midler der kunne føre til, at vi